

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202493
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418202493.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: L. E., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G. J., zastúpeného: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o, so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 491 300, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 951 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie sumy 426,06 eura s príslušenstvom, odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu G. J. zo dňa 22. januára 2019 č.k. 18Csp/60/2018-105, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 426,06 eura spolu s úrokmi z omeškania. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 24 ods. 1, § 25f ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52 ods. 1, 2, 9, § 451 ods. 1, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka

1.2. Zistil, že právny predchodca žalovaného VÚB a.s. a žalobca uzavreli dňa 23.03.2009 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 3.320 eur, ktorý mal byť splácaný v 60 splátkach vo výške 77,54 eura. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,9 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 14,65 %. Podľa internetovej stránky Národnej banky Slovenska v marci 2009 bola úroková sadzba pre spotrebiteľské úvery splatné do jedného roka 15,3350 %. Žalobca splácal žalovanému dlh pravidelnými mesačnými splátkami po 77,54 eura, posledná splátka bola zaplatená dňa 06.04.2018. VÚB a.s. postúpila žalovanému pohľadávku voči žalobcovi v sume 2.271,13 eura.

1.3. K tvrdeniu žalobcu, že žalovanému zaplatil sumu 3.746,06 eura konštatoval, že predloženými listinami (č.l. 11 - 13) nebolo preukázané. Naopak vyplývalo z nich, že žalobca zaplatil žalovanému poslednú splátku vo výške 77,54 eura dňa 06.04.2018. Ani tvrdenie žalobcu, podľa ktorého zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom je absolútne neplatná, nemal preukázané, keďže zmluva nevykazovala také nedostatky, ktoré by zapríčiňovali jej absolútnu neplatnosť.

1.4. Vzhľadom na tvrdenie žalobcu, podľa ktorého je zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bezúročná a bez poplatkov, skúmal predmetnú zmluvu z hľadiska dodržania zásad spotrebiteľského práva. Keďže žalobca veľmi všeobecne poukázal na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (článok V žaloby), neuviedol však konkrétne ktoré ustanovenia, resp. ktoré obligatórne náležitosti majú v zmluve absentovať, usúdil, že za absenciu

obligatórnych náležitosti považoval skutočnosť, že anuitné splátky uvedené v zmluve neboli členené podľa výšky, počtu, termínov splátok, istiny a úrokov. S poukazom na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3Cso 146/2017, dospel k záveru, že absencia členenia anuitných splátok nezakladá bezpoplatkovosť a bezúročnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zaoberal sa ďalšími námietkami žalobcu týkajúcimi sa neprimerane vysokých úrokov dojednaných v zmluve, respektíve nesprávne uvedenej RPMN. Vyslovil názor, že úroky vo výške 12,90 % ročne boli primerané, keďže korešpondovali s výškou úrokov uvedenou na stránke NBS za príslušné obdobie. Konštatoval, že priemerná hodnota RPMN za prvý štvrtrok roku 2009 pre spotrebiteľské úvery od 1500 až 6500 eur predstavovala podľa informácie zverejnenej na stránkach Ministerstva financií SR 38,43 %, v zmluve bola uvedená hodnota RPMN vo výške 14,65 %. Na základe uvedeného dospel k záveru, že hodnota RPMN uvedená v zmluve korešpondovala s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. K zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovaným a konštatoval, že síce bola formulárovou zmluvou, no neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva.

1.5. Na základe uvedeného dospel k záveru, že plnenia, ktoré žalobca poskytoval žalovanému (teda jednotlivé splátky úveru) boli plneniami poskytovanými na základe platne uzavretej zmluvy, preto sa žalovaný nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prípadne, aby vo veci sám rozhodol. Dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Zopakoval svoje tvrdenia z konania pred súdom prvej inštancie, podľa ktorých zmluvu možno považovať za absolútne neplatnú, nakoľko nespĺňala obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absentovali v nej obligatórne náležitosti, konkrétny rozpis výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. K tomu poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/599/2014, Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C/50/2015 a Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/249/2017. Namietal, že súd prvej inštancie sa s uvedenými rozhodnutiami nevysporiadal, hoci konštatoval, že rozhodovacia prax súdov je nejednotná. Zotrval aj na tom, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Tvrdil, že odôvodnenie rozsudku je zmätočné, keď súd prvej inštancie uviedol, že žalobca len všeobecne poukázal na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, ale následne uviedol, ktoré náležitosti v zmluve absentujú, avšak tieto nepovažoval za dostatočné na uznanie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov.

2.3. Zopakoval, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, podľa ktorého uhradil žalobcovi len sumu 1.937,90 eura. Poukázal na informatívne výpisy z jeho účtu s tým, že z nich vyplýval zostatok k augustu 2018 vo výške 863,14 eura a tvrdil, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že tieto údaje nie sú pravdivé, nemôže to byť na jeho škodu, keďže ako spotrebiteľ sa o svojom dlhu informuje práve z informatívnych výpisov. Uviedol, že súd prvej inštancie konštatoval, že posledná splátka bola zaplatená dňa 06.04.2018 a výkon zrážok zo mzdy bol pozastavený až právoplatným uznesením zo dňa 08.06.2016 sp.zn. 18Csp/60/2018. Žalovaný však tvrdil, že posledná splátka bola zaplatená 01.07.2016 z čoho je zrejmé, že nemá prehľad o tom, aká suma mu bola uhradená.

2.4. Zopakoval svoje tvrdenie, že RPMN bola vyčíslená nesprávne. Žalovaný túto domnienku nevyvrátil. Tvrdil, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na preukázanie výpočtu RPMN, pričom správny výpočet RPMN je jednou zo základných náležitostí zmluvy. Nesprávny výpočet RPMN spolu neprimeranými úrokmi, dohodnutými zrážkami zo mzdy a poisťnou zmluvou ako celok nie sú udržateľné. Navyše zo zmluvy nevie určiť, akú čiastku je potrebné uhradiť, keďže zo zmluvy vyplýva, že bol povinný zaplatiť 60 splátok po 77,54 eura, čo predstavuje 4.652,40 eura, ale zo zmluvy vyplýva, že je povinný uhradiť sumu 4.609,20 eura.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu rozporoval žalobcom uvádzané, že žalovaný tvrdil, že žalobca zaplatil poslednú splátku dňa 01.07.2016 k čomu citoval svoje vyjadrenie k žalobe. Zároveň upozornil, že je objektívne nemožné preukázať negatívnu skutočnosť (že niekto niečo nezaplatil, hoci tvrdí, že zaplatil). Z uvedeného dôvodu sa právna teória a súdna prax ustálila na tzv. negatívnej dôkaznej teórii, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti. Preto sa dôkazné bremeno presúva na protistranu, ktorá je povinná preukázať, že určitá skutočnosť nastala. Preto pokiaľ žalobca tvrdil, že zaplatil sumu 3.746,06 eura a žalovaný toto tvrdenie rozporoval a tvrdil, že žalobca zaplatil len sumu 1.937,90 eura, bolo povinnosťou žalobcu preukázať

(výpisom z účtu, poštovým peňažným poukazom, prípadne iným dôkazom, úhradu tejto sumy. K tomu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 13/2009. Rozporoval tiež tvrdenie žalobcu o tom, že nemá prehľad, aká suma mu bola uhradená. Prítom poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe, podľa ktorého žalobca zaplatil sumu 1.937,90 eura. K tvrdeniu žalobcu o absolútnej neplatnosti zmluvy, resp. jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti opätovne poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že žalovaný od neho prijal plnenia nad rámec poskytnutej istiny, a preto aj v hypotetickom prípade, že by zmluva bola absolútne neplatná, resp. úver bezúročný a bez poplatkov, čo žalovaný nepripúšťa, nebolo zo strany žalobcu preukázané, že žalovaný prijal plnenia bez právneho dôvodu. Všetky plnenia žalobcu boli plneniami, ktoré nepresahovali rámec peňažných prostriedkov, ktoré boli na základe zmluvy poskytnuté. Preto nebol preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia a súd prvej inštancie správne žalobu zamietol. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré zároveň vyčíslil.

4.1. Žalobca v následnom vyjadrení poukázal na výpis z internetovej stránky žalovaného, z ktorej vyplýva, že uhradil žalovanému sumu v takej výške, ako v priebehu konania tvrdil. K tejto skutočnosti sa žalovaný počas konania nevyjadril a nevedel sa vyjadriť ani k tomu, prečo je medzi jeho tvrdeniami a výpisom z internetovej stránky rozpor.

4.2. Žalovaný v následnom vyjadrení uviedol, že v predložennom výpise z internetovej stránky žalovaného sa nachádza na prvej strane rozpis dlhu žalobcu, t.j. žiadne platby žalobcu, na druhej strane rozpis dlhu žalobcu, t.j. žiadne platby žalobcu, na tretej strane platby žalobcu vo výške 387,70 eura (5x platba 77,54 eura v termínoch 06.12.2017, 05.01.2018, 07.02.2018, 06.03.2018, 06.04.2018). Nižšie uvedený rozpis označený ako splátkový kalendár neprestavuje platby žalobcu, ale rozpis dohodnutého splátkového kalendára. Zhodou okolností sú všetky splátky splatné od 08.09.2017 do 08.01.2018 zaplatené, ale na ďalšej strane sú tie isté platby opätovne uvedené, ako platby žalobcu. Na štvrtej strane platby žalobcu v celkovej výške 775,40 eura, konkrétne 10 x platba sumy 77,54 eura v termínoch 06.07.2017, 04.08.2017, 06.09.2017, 05.10.2017, 06.11.2017, 06.02.2017, 06.03.2017, 06.04.2017, 05.05.2017, 05.06.2017. Upozornil, že treba rozlišovať medzi kolónkou platby a kolónkou splátkový kalendár. Na piatej strane platby žalobcu v celkovej výške 619,72 eura 7 x platba 77,54 eura v termínoch 06.09.2016, 10.10.2016, 07.11.2016, 06.12.2016, 05.01.2017, 04.08.2016, 06.06.2016 a 1 x platba 76,94 eura v termíne 01.07.2016. V čase vytvorenia internetovej stránky sa na nej uvádzali splátky spolu v sume 1.782,82 eura, neskôr žalobca uhradil ešte ďalšie splátky, preto spolu zaplatil sumu 1.937,90 eura.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalovaného VÚB a.s. a žalobca uzavreli dňa 23.03.2009 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 3.320 eur, ktorý mal byť splácaný v 60 splátkach vo výške 77,54 eura. Dátum prvej splátky 23.04.2009 a dátum poslednej splátky 23.03.2014. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 12,9 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 14,65 %. Celkové náklady boli v zmluve uvedené v sume 4.609,20 eura.

9. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

11. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec z hľadiska citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu dôvodiac tým, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovanému zaplatil sumu 3.746,06 eura, a tiež tým, že žalovanému boli plnenia poskytované na základe platne uzavretej zmluvy, ktorá obsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., preto sa žalovaný nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť, bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci a vydané predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18.1. Súd prvej inštancie skúmal náležitosti zmluvy o poskytnutí flexipôžičky podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., a to napriek tomu, že tento zákon nadobudol v relevantnej časti účinnosť dňa 11.06.2010, pričom uvedená zmluva bola uzatvorená už dňa 23.03.2009, teda za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorého ustanovenia však súd prvej inštancie neaplikoval. Na základe aplikácie nesprávneho právneho predpisu dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 3.320 eur, hoci bola formulárovou zmluvou, neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva tak, aby poskytnutý úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

18.2. Navyše konštatoval, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovanému zaplatil sumu 3.746,06 eura, a to napriek pretrvávajúcim rozporom v tvrdeniach strán sporu o výške zaplatenej sumy. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalovaného, podľa ktorého je objektívne nemožné preukázať negatívnu skutočnosť, preto nemožno od žalovaného požadovať, aby preukazoval skutočnosť, že žalobca nezaplatil sumu, ktorú tvrdil, že zaplatil. Žalobca však opakovane poukazoval na informatívny výpis z internetovej stránky a tvrdil, že údaj o zostatku vo výške 863,14 eura je dôkazom toho, že z celkovej sumy, ktorú mal podľa zmluvy zaplatiť už zaplatil sumu 3.746,06 eura ($4609,20 - 863,14 = 3746,06$), ku ktorému sa žalovaný nevyjadril. Súd prvej inštancie ponechal uvedené tvrdenie žalobcu bez povšimnutia, nevykonaním k nemu náležité dokazovanie, a to napriek tomu, že vo veci ide o spotrebiteľský spor, v ktorom súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP).

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku. V prvom rade posúdi zmluvu o poskytnutí flexipôžičky podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. z hľadiska toho, či obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Osobitne sa bude zaoberať správnosťou údajov o celkových nákladoch dlžníka uvedeného v zmluve z hľadiska žalobcom namietaného rozdielu medzi sumou uvedenou v zmluve 4.609,20 eura a sumou vypočítanou po vynásobení počtu splátok a dohodnutou anuitnou splátkou ($60 \text{ splátok po } 77,54 = 4652,40$) a v súvislosti s tým aj správnosťou RPMN uvedenej v zmluve. K tomu vyzve žalobcu na objasnenie z čoho pozostávala dohodnutá splátka, aké údaje zo zmluvy na účely výpočtu RPMN použil, ako i na objasnenie aké položky boli podkladom pre výpočet celkových nákladov žalobcu spojených s úverom a ich zdôvodnenie. V prípade pretrvávajúcich pochybností o správnosti RPMN v zmluve, môže sa súd prvej inštancie obrátiť aj na Národnú banku Slovenska so žiadosťou o výpočet RPMN v danej veci. Nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykoná dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Následne vo veci opätovne rozhodne. Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).